



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum illicitus concubitus affinitatem causet? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

per alterutrum extremorum. Et similiter dicendum est de affinitate, quæ causatur ex hoc, quod aliqui coniuncti sunt, non ex hoc, quod coniunguntur. Vnde non dirimitur manentibus illis personis, inter quas affinitas est contracta, quamuis moriatur persona, ratione cuius contracta fuit.

Ad primum ergo dicendum, quod coniunctio matrimonij causat affinitatem, non solum secundum hoc quod est, actu coniungi, sed secundum hoc quod est, prius coniunctum esse.

Ad secundum dicendum, quod consanguinitas non est proxima causa affinitatis, sed coniunctio ad consanguineum, non solum quæ est, sed quæ fuit. Expropter hoc ratio non sequitur.

ARTIC. III.

122

cap. ex-
traordi-
naria 35
q. 2.

Utrum illicitus concubitus affinitatem causet?

Ad tertium sic proceditur. Vietur, quod illicitus concubitus affinitatem non causet. Quia affinitas est quædam res honesta. Sed res honesta non causantur ex inhonestis. Ergo ex inhonesto concubitu non potest affinitas causari.

¶ 2 Præterea, ubi est consanguinitas, non potest ibi esse affinitas: quia affinitas est propinquitas personarum ex carnali copula proveniens, omni carnali parentela. Sed aliquando contingeret ad consanguineos & ad seipsum esse affinitatem, si illicitus concubitus affinitatem causaret: sicut quando homo carnaliter consanguineam suam incestuose cognoscit. Ergo affinitas non causatur ex illicito concubitu.

¶ 3 Præterea, illicitus concubitus est secundum naturam, & contra naturam. Sed ex illicito concubitu contra naturam non causatur affinitas, ut iura determinant. Ergo nec ex illicito concubitu secundum naturam.

SED contra est, quod adhaerens meretrici, vincta corpus efficitur, ut patet 1. Cor. 6. Sed ex hac causa matrimonium affinitatem causabat. Ergo per rationem illicitus concubitus.

¶ Præterea, Carnalis copula est causa affinitatis.

re patet per definitionem affinitatis quæ est talis, Affinitas est propinquitas personarum ex carnali copula proveniens, omni carens parentela. Sed carnalis copula est etiam in illicito concubitu. Ergo illicitus concubitus affinitatem causat.

RESPONDEO dicendum, quod secundum Philosophum in 8. Ethic. * coniunctio viri & vxoris dicitur naturalis, principaliter propter proles productionem; & secundario, propter operum communicationem: quorum primum pertinet ad matrimonium ratione carnalis copulæ; sed secundum, in quantum est quedam societas ad communem vitam. Primum autem horum est inuenire in qualibet carnali copula, & hoc est commistio seminum: quia ex tali copula potest proles produci, quamuis secunda desit. Et ideo quod erat quedam carnalis commistio, etiam fornicarius concubitus affinitatem causat, in quantum habet aliquid de carnali coniunctione.

Ad primum ergo dicendum, quod in fornicario concubitu est aliquid naturale, quod est commune fornicationi & matrimonio: & ex hac parte affinitatem causat. Aliud est ibi inordinatum, per quod à matrimonio diuiditur: & ex hac parte affinitas non causatur. Unde affinitas semper honesta remanet, quamuis causa aliquo modo sit inhonesta.

Ad secundum dicendum, quod non est inconueniens relationes ex opposito diuersas eidem inesse, & esse diuersorum. Et ideo potest inter aliquas duas relationes esse affinitas & consanguinitas, non solum in illicito concubitu, sed etiam per licitum; sicut consanguineus meus ex parte patris duxit in vxorem consanguineam meam ex parte matris. Unde quod dicitur in definitione affinitatis inductæ, omni carens parentela, intelligendum est, in quantum huiusmodi. Et tamen sequitur, quod aliquis consanguineus suus, & consanguineus, sibi ipsi sit affinis: quia affinitas, sicut & consanguinitas diuersitate requirit, sicut & similitudo.

Ad

*lib 8 ethic
cap. 12. a
med.*

*argum. 2
huius ar.*

Ad tertium dicendum, quod concubitus contra naturam non habet commisionem seminum, quæ possit esse causa generationis. Et ideo ex tali concubitu non causatur affinitas.

ARTIC. IV.

Verum ex sponsalibus causetur affinitas?

223
c. Sponsa,
de spons.
& matr.

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod ex sponsalibus nulla affinitas causari possit. Quia affinitas est perpetuum vinculum. Sed sponsalia quandoque separantur. Ergo non possunt esse causa affinitatis.

¶ 2 Præterea, Si quis claustrum pudoris alicuius mulieris inuasit & aperuit, sed non peruenit ad operis consummationem, non contrahitur ex hoc affinitas. Sed talis est magis propinquus carnali copulæ, quam ille qui sponsalia contrahit. Ergo ex sponsalibus affinitas non causatur.

¶ 3 Præterea, In sponsalibus non fit nisi quedam sponsio futurarum nuptiarum. Sed aliquando fit sponsio futurarum nuptiarum, & ex hoc non contrahitur aliqua affinitas: sicut si fiat ante septennium, vel si aliquis habens perpetuum impedimentum tollens potentiam coeundi, alicui mulieri spondeat futuram nuptiam; aut si talis sponsio fiat inter personas, quibus nuptiæ per votum reddantur illicitæ, vel alio quocumque modo. Ergo sponsalia non possunt esse causa affinitatis.

cap. 1. de
matrim.
contract.
contra in
verd. ec-
clesia.

SED contra, est quod Alexand. Papa * prohibet mulierem quamdam cuidam viro coniungi matrimonio, quia fratri suo fuerat desponsata. Quod non esset, nisi per sponsalia affinitas contraheretur. Ergo, &c.

RESPONDEO dicendum, quod sicut sponsalia non habent perfectam rationem matrimonij, sed sunt quedam preparatio ad matrimonium: ita ex sponsalibus non causatur affinitas, sicut ex matrimonio: sed aliquid affinitati simile, quod dicitur publicæ honestatis iustitia, quæ impedit matrimonium, sicut & affinitas.